Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 736 και 738 έως 780/79

Éric Aranovitch και λοιποί
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Κατάργηση δίκης »

Διάταξη του δεύτερου τμήματος του Δικαστηρίου της 10ης Ιουνίου 1987 2425

Περίληψη της Διάταξης

Διαδικασία — Προσφυγή που έχασε το αντικείμενό της επειδή ο καθού έλαβε μέτρα αντίστοιχα με εκείνα που ορίζονται σε απόφαση του Δικαστηρίου σε παράλληλη υπόθεση — Κατάργηση δίκης

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 10ης Ιουνίου 1987 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 736 και 738 έως 780/79,

Éric Aranovitch και λοιποί σαράντα τρεις, εκπροσωπούμενοι από τον Marcel Slusny, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Victor Biel, 18 A, rue des Glacis,

προσφεύγοντες,

κατά

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους νομικούς της συμβούλους Joseph Griesmar και Jörn Pipkorn, και από τον Daniel Jacob, μέλος της νομικής της υπηρεσίας με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχουν ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού 3087/78 του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περί προσαρμογής του διορθωτικού συντελεστού που εφαρμόζεται στις αποδοχές και τις συντάξεις των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού που υπηρετεί στην Ιταλία,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους T. F. O'Higgins, πρόεδρο τμήματος, O. Due και K. Bahlmann, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. F. Mancini
γραμματέας: P. Heim

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με προσφυγές που κατατέθηκαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Οκτωβρίου 1979, οι προσφεύγοντες, μόνιμοι και μη μόνιμοι υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησαν προσφυγή ζητούντες να μην εφαρμοστεί σ' αυτούς ο κανονισμός 3087/78 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσαρμογής του διορθωτικού συντελεστού που εφαρμόζεται στις αποδοχές και συντάξεις υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που υπηρετούν ή κατοικούν στην Ιταλία (ΕΕ L 369, σ. 10).

2 Οι παρούσες προσφυγές αποτελούν μέρος ομάδας παραλλήλων προσφυγών (υποθέσεις 736 έως 780/79), οι οποίες κατατέθηκαν στο Δικαστήριο την ίδια ημέρα. Στη συνέχεια αποφασίστηκε η υπόθεση 737/79 (Battaglia) να χρησιμοποιηθεί ως πρότυπο και να αναβληθεί η δίκη των λοιπών υποθέσεων.

3 Το Δικαστήριο εξέδωσε παρεμπίπτουσα απόφαση στην υπόθεση 737/79 στις 15 Δεκεμβρίου 1982 (Συλλογή σ. 4497) και έκρινε οριστικά στις 15 Ιανουαρίου 1985 (Συλλογή σ. 71). Με την τελευταία αυτή απόφαση, επειδή η Επιτροπή ηττήθηκε καθ' όλους σχεδόν τους ισχυρισμούς της, καταδικάστηκε από το Δικαστήριο στα δικαστικά έξοδα.

4 Με Διάταξη της 26ης Ιουνίου 1986, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφάσισε να συνεκδικάσει τις υποθέσεις 736 και 738 έως 780/79 προς διευκόλυνση της έγγραφης και προφορικής διαδικασίας και της αποφάσεως.

5 Με έγγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 12 Ιανουαρίου 1987, η Επιτροπή βεβαίωσε ότι μεταχειρίστηκε τους προσφεύγοντες στην παρούσα προσφυγή κατά τον ίδιο τρόπο όπως και τον προσφεύγοντα στην πρότυπη υπόθεση Battaglia (737/79), καταβάλλοντας στους προσφεύγοντες τους τόκους υπερημερίας προς επιτόκιο 6 % σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιανουαρίου 1985 στην προαναφερθείσα υπόθεση (Συλλογή σ. 71). Η Επιτροπή θεωρεί ότι κατόπιν τούτου οι προσφυγές δεν έχουν πλέον αντικείμενο και ζήτησε από το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 69, παράγραφος 5, του κανονισμού διαδικασίας, να κηρύξει τη δίκη κατηργημένη.

6 Με επιστολή που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 26 Φεβρουαρίου 1987, ο δικηγόρος των προσφευγόντων ειδοποίησε το Δικαστήριο ότι δεν μπορούσε να παραιτηθεί επειδή τα πληρεξούσια των εντολέων του δεν του παρείχαν την εξουσία παραιτήσεως. Επαφέθηκε στην κρίση του Δικαστηρίου όσον αφορά την πρόταση καταργήσεως της δίκης. Όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα, ζήτησε από το Δικαστήριο να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα, όπως έγινε και με την προαναφερθείσα απόφαση 737/79.

7 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι προσφεύγοντες δεν αμφισβήτησαν αυτά που εξέθεσε η Επιτροπή, με το προαναφερθέν έγγραφό της της 12ης Ιανουαρίου 1987, για τα έναντι αυτών ληφθέντα από την Επιτροπή μέτρα. Ούτε αμφισβήτησαν ότι ενόψει αυτών των μέτρων οι προσφυγές έχασαν το αντικείμενό τους. Πρέπει λοιπόν να γίνει δεκτό ότι οι προσφυγές κατέστησαν άνευ αντικειμένου και ότι πρέπει να καταργηθεί η δίκη.

Επί των δικαστικών εξόδων

8 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 5, του κανονισμού διαδικασίας, σε περίπτωση καταργήσεως της δίκης, το Δικαστήριο κανονίζει τα έξοδα κατά την κρίση του. Στις παρούσες υποθέσεις, η απόφαση για τα δικαστικά έξοδα πρέπει να ακολουθήσει την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου επί του ιδίου θέματος στην πρότυπη υπόθεση 737/79, Battaglia. Επομένως πρέπει να καταδικαστεί η Επιτροπή στα έξοδα στα οποία υποχρεωτικά υποβλήθηκαν οι προσφεύγοντες.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

διατάσσει:

1) Καταργεί τη δίκη.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 10 Ιουνίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος

T. F. O'Higgins